

DOPISY

DOPISY LAICKÉHO SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA

Víra

„Čím srdce plné, tím ústa přetékají.“ Uvádím to proto, že v poslední době se nad tímto tématem hodně zamýšlím. Vyprovokoval mě k tomu „život“. Jako knězi se mi často lidé prezentují jako věřící a to především jako římskokatoličtí věřící. Dokonce se mi stalo, že jedna babička uraženě opustila faru, když jsem zapochyboval o její víře. Podotýkám, že jsem jedenáctým rokem farářem v Dobřanech a babička mě dosud nepotřebovala až když chtěla dát pokřtít svého vnoučka. Jak je možné, že takoví lidé se pokládají za stejně věřící (někdy i za lepší věřící!) jako ti, co pravidelně chodí do kostela a ke svátostem?

Co vlastně vyjadřují lidé, když se představí jako „katoličtí věřící“? Především mají zápis v křestní matrice. Pak věří, že **něco je** nad námi. To něco mě vždy provokuje. Ani se nezamyslí nad tím, že ne něco, ale Někdo je nad námi. Za třetí připouští historickou existenci Krista. Víc toho asi, Bohu žel, nebude. Zmíněná babička mi byla schopna na otázku, zná-li aspoň desatero odpovědět: „Nesesmilníš, nepokradeš, nezabiješ a nějaká další příkázání.“ Všimněme si i pořadí, které zvolila, určitě to není náhoda. Když jsem ji opáčil, že je to málo jako záruka křesťanské výchovy dítěte, které s dcerou v kočárku přivezla, opáčila, že přece Kristus křtil každého, kdo ho o to požádal. Byl jsem v údivu nad jejími znalostmi Písma. Je to vůbec spravedlivé, srovnávat se takhle s věřícími, kteří si plní vše, co od nich víra očekává?

Částečně je na tom vina definice víry – „Víra znamená přijmout pravdu pro autoritu druhého.“ To je sice přesné, ale platí to jen pro případ, že máme uvěřit a přijmout nějakou pravdu. Děti ve škole denně věří své učitelce, protože se nemohou přesvědčit o většině skutečností, které jim předkládá. Z tvrzení „Jsem věřící!“ obvykle nějak vypadne, že skutečné přijetí Boha není jen teoretické přijetí pravdy existence Boha. Totiž i prostá víra vyžaduje zároveň přijetí důsledků, které nám tato pravda říká. Bylo by přeci bláhové uvěřit, že se

na nás valí lavina a neudělat nic pro to, abychom se zachránili. Náboženský pojem víry (bez rozdílu náboženství) to však v sobě také zahrnuje. Je nemyslitelné, že by se v Bibli od nás očekávalo něco přijmout jen prostou vírou a přitom jinak jednat. Abrahám když uvěřil, jednal. Proto mu to bylo uznáno za spravedlnost. Ale už apoštol Jakub ve svém listě musí napsat, že „víra bez skutků je mrtvá“. Už za něj si lidé dovedli představit, že v něco uvěřili a přesto dále jednali po svém.

Jsem však přesvědčen, že jako věřící, máme na tom lví podíl. Lidé světa často mohou pozorovat, že věřící něco jiného vyznávají a něco jiného dělají. Měli bychom kajícně přiznat, že na stavu víry v dnešním světě se podepsalo i naše jednání. Vlastně několik generací zklamalo v předávání křesťanské víry proto, že jejich víra byla víc teoretická, než by se dotýkala jejich života. V tom smyslu jsem dostal dotaz, jak to, že rozvedená žena nemůže být dobrá věřící? Věřící – a to ani křesťané nebo dokonce katolíci – nemohou být dobří věřící, pokud nejsou dobrými lidmi. Nemáme monopol na dobrého člověka, ale máme prostředky a cesty jak se dobrým člověkem stát a tak máme i možnost stát se dobrým věřícím. Být dobrý věřící je nadstavbou dobrého člověka. Kde není základ, hroutí se i stavba.

Předávat víru je i naše zodpovědnost vůči těm, od kterých jsme víru přijali. Víra je sice dar od Boha, ale víc než jinde čeká Bůh, že budeme spolupracovat. Tak jako jsme my přijali víru ze svědectví někoho jiného (obyčejně to bylo svědectví rodičů, ale to už dnes není pravidlem!), tak i my máme víru předat další generaci. Nevymlouvejme se na dobu, tu tvoří konkrétní lidé mezi něž patříme i my. Nevymlouvejme se na špatný příklad a prostředí – jaké prostředí a jak silné prostředí, jaký příklad jsme připravili my? Raději kajícně přiznejme, že jsme selhali, pokusme se to napravit a prosme Boha, aby přidal tu milost, kterou může dát jen On.

Nespoléhejme jen na kněze, ti to nestíhají. Rozdělení Církve podle Tridentského katechizmu se ukázalo nefunkční – Církev učící a Církev slyšící. Pro svět jsme jednou církví s důležitým svědectvím o světě a o Bohu, které nám Bůh svěřil! Nespoléhejme na literaturu, po té sáhne člověk už dotknutý vírou. „Véra je tedy ze zvěstování a zvěstování z pověření Kristova“ (srv. Řím 10,17). Víru tedy musíme zvěstovat (hlásat)! A v ruku v ruce s ní musí odpovídat náš život. „Život Křesťanů je jediným evangeliem, které čtou lidé tohoto světa“ (P. Ply).

Toto mimořádné číslo Dopisů je náhradou za letošní trochu zmatené a nepravidelné počínání redakce (tedy mé). Všem, kterým jsem nepříjemně zasáhl do pravidelného životního rytmu se omlouvám.

Vincenc

Stálá formace

Příště závěr Modlitby Páně podle KKC: §§ 2846 – 2865.

Dále si poslechneme přednášku br. Jakuba o liturgii hodin.

Z liturgie hodin

V souladu s tématem příští stálé formace jsem se rozhodl zavést tuto rubriku. Chtěl bych v ní uvádět alespoň krátké úryvky z pokladů, které nám liturgie hodin předkládá. Budu rád, když ti, kteří se modlí breviář pravidelně, mě upozorní na pasáže, které je zvláště zaujaly. Budu ještě raději, když u ostatních tato rubrika vzbudí zájem o tuto nádhernou modlitbu Církve.

Naše Partikulární směrnice nás vybízejí, „alespoň jednou týdně at' se každý člen LS pomodlí část liturgie hodin...“ (viz čl. 12 c).

Dokonce naše Stanovy zahrnují liturgii hodin mezi „hlavní zdroje, ze kterých členové LS čerpají síly k pokroku ve vlastním povolání...“ (viz čl. 10 d).

Řeč je o nás i ve Všeobecných pokynech k liturgii hodin: „Laická sdružení kdekoli shromážděná se vybízejí, aby plnila povinnost vůči církvi slavením částí liturgie hodin – at' se jejich členové sdružili z jakéhokoli důvodu: za účelem modlitby, apoštolátu nebo z jiné příčiny. Je totiž třeba, aby se naučili především při liturgických úkonech uctívat v duchu a pravdě Boha Otce a aby měli na paměti, že veřejnou bohoslužbou a modlitbou mají vliv na všechny lidi a mohou nemálo přispět ke spáse celého světa.“ (viz čl. 27)

Nakonec uveďme citaci II. Vatikánského koncilu: „...I laikům se doporučuje, aby se modlili posvátné officium buď s kněžími, nebo sami společně, nebo i jednotlivě.“ (čl. 100 Konstituce o posvátné liturgii Sacrosanctum Concilium)

To jen na úvod výběr z několika dokumentů, abychom si obhájili potřebnost naší nové rubriky. A nyní od teorie k praxi.

Asi nelze jinak než začít výběrem úryvku z jedné z lekcí, které se čtou v Řádu o dnešní slavnosti:

Z kázání bratra Jeronýma Savonaroly

(...)

O blaženém Dominiku se říká, že byl ve styku s lidmi vždycky veselý a příjemný, proto ho měli všichni zvláště rádi. Chtěl mít konventy ve městech a stýkat se s lidmi, aby mohl všem prokazovat dobro. Proto trávil den s bližními a noc věnoval Bohu. Hlásal lásku, která rozšiřuje srdce a všechno usnadňuje. „Tvůj zákon nemá konce, po cestě předpisů tvých jsem krácel, když jsi mi tak široce otevřel srdce.“ Když se ho kdosi ptal, odkud to má, že tak krásně vykládá, odpověděl: „Z knihy lásky.“

Vy také, bratři, se chcete učit Písmu svatému, chcete kázat: Mějte lásku a ona vás naučí. Mějte lásku a pochopíte Lásku. Blažený Dominik byl všecek zaujat láskou k bližnímu, aby ho modlitbou, kázáním a příkladem přivedl zpět k životu. Pro tohle obětoval sám sebe Bohu jako příjemnou oběť. Proto následuje „a kadidlo hořící v ohni“, totiž Ducha svatého a bliženské lásky a soužení. To vše stoupalo k Bohu jako velmi lahodná vůně. Nakonec se celý proměnil v lásku a moudrost a celý byl ozdoben ctnostmi.

Prosby o modlitby

... za naše zemřelé členy známé i neznámé
 ... za naše představené
 ... za naše studenty

... za všechny naše nemocné členy
 ... za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny
 ... za požehnání pro celou dominikánskou rodinu
 ... za bratra Jeronýma, za rozpoznání jeho povolání

Přejeme hojnost Božího požehnání:

Narozeniny

Inocenc Starý	9.7.1954
P. Vojtěch Soudský	18.7.1952
Kateřina Hyláková	18.7.1973
† Malvína Marie Kosová	25.7.1922
Mannes Svejkský	1.8.1986
Tomáška Srbecká	3.8.1963
P. Cyril Molnár	3.8.1966
Kateřina Jandová	17.8.1931
Klára Vídeňská	20.8.1932
Adelaida Holubová	25.8.1939
Jeroným Ježík	3.9.1970

Časné sliby

Monika Lhotáková	16.6.1995
Kateřina Jandová	16.6.1996
Diana Váňová	16.6.1996
P. Cyprián Suchánek	26.8.1995
P. Alvarez Kodeda	28.8.1993
P. Cyril Molnár	29.8.1992
Anunciáta Pirnerová	IX.1949
Zdislava Prošková	IX.1949

Věčné sliby

Augustin Nečas	17.7.2001
P. Prokop Bahník	8.8.1979
† Česlava Černá	8.8.1994
Zdislava Hlaváčová	8.8.1994
† Candida Chvostová	8.8.1994
† Malvína Marie Kosová	8.8.1994
† Norberta Milena Koulová	8.8.1994

Magdalena Milfortová	8.8.1994
† Albert Miroslav Němec	8.8.1994
Otilie Pánková	8.8.1994
Terezie Pázralová	8.8.1994
Anunciáta Pirnerová	8.8.1994
Zdislava Prošková	8.8.1994
Terezie Šašková	8.8.1994
† Patrik Antonín Vlasák	8.8.1994
Zdislava Tvrdíková	8.8.1994
P. Cyril Molnár	8.8.1995
P. Alvarez Kodeda	8.8.1996
P. Cyprián Suchánek	8.8.1998

Kněžské svěcení

P. Alvarez Kodeda	20.6.1998
P. Cyril Molnár	20.6.1998
P. Prokop Bahník	22.6.1982
P. Cyprián Suchánek	26.6.1999
P. Vojtěch Soudský	22.8.1987

Úmrtí

† Antonína Anna Hasmanová	8.7.1999
† Dominika Olga Krabovská	VIII.1999
† Malvína Marie Kosová	13.8.1999

Svátek

† Norberta Milena Koulová	6.6.
Diana Váňová	8.6.
Magdalena Milfortová	22.6.
Inocenc Starý	22.6.
† Česlava Černá	17.7.
† Jana (z Azy) Růžena Krausová	2.8.
† Dominika Olga Krabovská	8.8.
Mannes Svejkovský	18.8.
Jakub (z Bevagne) Brůha	23.8.
Monika Lhotáková	27.8.
Augustin Nečas	28.8.

☺ ZPRÁVY ☹

Setkání rady **4.9.2007** v 15:30 hod.

Příští schůzka MS bude **4. září 2007** od 16 hod.

DOPISY - informační měsíčník laiků O.P. Vydává Laické sdružení sv. Dominika - Místní sdružení Panny Marie Růžencové, Jiráskovo nám. 30, 301 54 Plzeň; <http://pmr.op.cz>; e-mail: j.horacek@centrum.cz.

Pouze pro vnitřní potřebu. Neprodejné. Odpovědný redaktor Jan Vincenc Horáček.

Příspěvky zasílejte na výše uvedené adresy. Redaktor si vyhrazuje právo příspěvky upravovat a krátit.